

Lag om ändring i utlänningslagen (2005:716);

utfärdad den 9 juni 2011.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om utlänningslagen (2005:716)
dels att 3 kap. 2 och 3 §§ ska upphöra att gälla,
dels att 2 kap. 3 §, 3 kap. 1, 4, 5 och 6 §§, 7 kap. 1, 2 och 8 §§, 13 kap.
10 §, 14 kap. 3 § samt 16 kap. 1 § ska ha följande lydelse,
dels att rubriken närmast före 1 kap. 4 § ska lyda ”Schengenkonventionen,
Schengenstat och Schengenvisering”,
dels att det i lagen ska införas två nya paragrafer, 1 kap. 4 a § och 14 kap.
5 a §, samt närmast före 14 kap. 5 a § en ny rubrik av följande lydelse.

1 kap.

4 a § Med Schengenvisering avses i denna lag en visering enligt Europa-
parlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om
införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex)².

2 kap.

3 §³ En utlännings som reser in i eller vistas i Sverige ska ha Schengen-
visering eller nationell visering, om han eller hon inte har uppehållstillstånd
eller har ställning som varaktigt bosatt.

3 kap.

1 § Villkor för beviljande av Schengenvisering finns i viseringskodexen.

4 § Om det finns särskilda skäl får nationell visering beviljas. En sådan vi-
sering ger tillstånd att resa in i och vistas i Sverige. Viseringen får endast be-
viljas för längre tid än tre månader, dock högst ett år. Den får beviljas för
längre tid än utlänningsens pass gäller endast när det finns särskilda skäl.

5 § Beslut om Schengenvisering får utöver vad som följer av viserings-
kodexen meddelas av Migrationsverket. Beslut om nationell visering får
meddelas av Migrationsverket och Regeringskansliet.

¹ Prop. 2010/11:121, bet. 2010/11:SfU9, rskr. 2010/11:278.

² EUT L 243, 15.9.2009, s. 1 (Celex 32009R0810).

³ Senaste lydelse 2006:219.

6 § Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Migrationsverket får meddela föreskrifter om att andra myndigheter har rätt att besluta om visering.

Regeringen får meddela föreskrifter om att ett organ som är knutet till Sveriges exportråd har rätt att bevilja visering.

Regeringen eller, efter regeringens bestämmande, Regeringskansliet får ingå överenskommelse med en Schengenstat om att den statens behöriga myndigheter får besluta om Schengenvisering.

Regeringen eller, efter regeringens bestämmande, Regeringskansliet får besluta om samarbete med en extern tjänsteleverantör eller med en kommersiell mellanhand i enlighet med viseringskodexen.

7 kap.

1 § Nationell visering, uppehållstillstånd och arbetstillstånd får återkallas för en utlänning som medvetet har lämnat oriktiga uppgifter eller medvetet har förtigit omständigheter, som varit av betydelse för att få tillståndet.

I viseringskodexen finns bestämmelser om upphävande och återkallelse av Schengenvisering.

Om utlänningen har vistats här i landet i mer än fyra år med uppehållstillstånd när frågan om återkallelse prövas av den myndighet som först beslutar i saken, får uppehållstillståndet återkallas enligt första stycket endast om det finns synnerliga skäl för det.

2 § Utöver vad som sägs i 1 § får nationell visering, uppehållstillstånd och arbetstillstånd återkallas, om det finns särskilda skäl för det.

Upphållstillstånd får dock återkallas enligt första stycket endast för en utlänning som ännu inte har rest in i Sverige.

8 § Återkallelse av uppehållstillstånd och arbetstillstånd beslutas av Migrationsverket. Återkallelse och upphävande av Schengenvisering får utöver vad som följer av viseringskodexen beslutas av Migrationsverket. Återkallelse av nationell visering beslutas av den myndighet som har beviljat viseringen eller av Migrationsverket.

Upphållstillstånd eller nationell visering som har beviljats av Regeringskansliet får återkallas endast av Regeringskansliet.

13 kap.

10 §⁴ Ett beslut i fråga om uppehållstillstånd eller om tredjelandsmedborgares ställning som varaktigt bosatt i Sverige skall alltid innehålla de skäl som ligger till grund för beslutet.

Vid beslut i fråga om nationell visering eller arbetstillstånd får skälen som ligger till grund för beslutet utelämnas. En utlänning har dock alltid rätt till motivering av ett beslut i fråga om nationell visering, om beslutet går utlänningen emot och utlänningen omfattas av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller av avtalet mellan Europeiska gemenskapen

⁴ Senaste lydelse 2006:219.

och dess medlemsstater å ena sidan och Schweiz å andra sidan om fri rörlighet för personer, utan att vara medborgare i en EES-stat eller i Schweiz.

SFS 2011:705

14 kap.

3 §⁵ Migrationsverkets beslut får överklagas till en migrationsdomstol, om beslutet innebär

- avvisning eller utvisning,
- avslag på en ansökan om uppehållstillstånd eller om tredjelandsmedborgares ställning som varaktigt bosatt i Sverige, eller
- återkallelse av ett uppehållstillstånd eller av tredjelandsmedborgares ställning som varaktigt bosatt i Sverige.

Migrationsverkets beslut om avslag på en ansökan om arbetstillstånd eller beslut om återkallelse av arbetstillstånd får överklagas till en migrationsdomstol, om frågan om tillstånd har behandlats i samband med ett beslut om avvisning eller utvisning.

Visering

5 a § En myndighets beslut om avslag på ansökan om Schengenvisering eller om upphävande eller återkallelse av Schengenvisering, får överklagas till en migrationsdomstol.

En myndighets beslut om avslag på ansökan om nationell visering eller återkallelse av nationell visering för en utlänning som omfattas av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och Schweiz å andra sidan om fri rörlighet för personer, utan att vara medborgare i en EES-stat eller i Schweiz, får överklagas till en migrationsdomstol.

16 kap.

1 §⁶ Regeringen meddelar föreskrifter om vilka förvaltningsrätter som ska vara migrationsdomstolar och vilken migrationsdomstol som är behörig att pröva säkerhetsärenden. Regeringen meddelar även föreskrifter om behörig migrationsdomstol för viseringsmål. Migrationsöverdomstol är Kammarrätten i Stockholm.

Om migrationsdomstol och Migrationsöverdomstolen och förfarandet i dessa gäller vad som allmänt är föreskrivet om förvaltningsrätt och kammarrätt och rättskipningen i dessa, om inte något annat följer av denna lag.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011.

På regeringens vägnar

LENA ADELSON LILJEROTH

Ingela Fridström
(Justitiedepartementet)

⁵ Senaste lydelse 2006:219.

⁶ Senaste lydelse 2009:845.

